

10 IANUARIE:

PRĂZNUIREA SFÂNTULUI CUVIOS ANTIPA DE LA CALAPODEȘTI

Sf. Antipa de la
Calapodești,
icoană

Povătuitor preaînțelept al călugărilor și înger pământesc te-ai arătat, Sfinte Cuvioase Părinte Antipa, înfrânându-ți trupul cu nepătimirea și luminând inimile credincioșilor cu strălucirea virtuților tale. Pentru aceasta te-ai făcut locaș preacinstit al Sfântului Duh și în ceruri ai aflat plata ostenețelor tale de la Dumnezeu, pe Care roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

(Troparul Sfântului Cuvios Antipa de la Calapodești)

Sf. Antipa s-a născut în anul 1816 în satul Calapodești, azi în județul Bacău, primind din botez numele de Alexandru. Tatăl său era Gheorghe Constantin Luchian, diacon la biserica satului, iar mama Ecaterina Manase, călugărită mai târziu sub numele Elisabeta. A învățat carte la școala satului. Încă nu terminase școala când tatăl său a fost chemat la Domnul. Rămas orfan, a fost nevoit să învețe meșteșugul legării de cărți, pentru a contribui și el la întreținerea familiei.

Dar pe când avea 20 de ani „fără de veste a fost cuprins de o negrăită și minunată lumină, care i-a umplut inima de o nespusă bucurie”, cum scria biograful său. Drept aceea, și-a părăsit familia, îndreptându-se spre Mănăstirea Neamț, iar de aici, a mers spre mănăstire la Căldărușani, unde erau încă vii tradițiile paisiene, moștenite prin ucenicii vrednicului de pomenire stareț Gheorghe. Aici, fratele Alexandru s-a dovedit a fi cu luare-aminte la toate cuvintele de învățătură ale părinților, nevoindu-se cu rugăciunea, cu postul, cu ascultarea, așa cum se cuvine celor dornici de viață călugărească. Starețul de aici l-a tuns în monahism, dându-i numele de Alipie. După doi ani a plecat la Muntele Athos. S-a așezat la Schitul românesc Lacu, unde se nevoiau mulți călugări de neam român, fiind cunoscut de toți pentru asprimea vieții călugărești care se ducea acolo. În acest schit s-a întărit sufletește, prin ascultările la care a fost rânduit, ca și prin sfaturile pe care le primea cu dragoste și smerenie de la părinții cu învățătură și viață îmbunătățită. Vreo patru ani a trăit în Mănăstirea Esfigmenu, în nordul Sfântului Munte, mult ajutată de domnii moldoveni, precum și de familia marelui mitropolit Veniamin Costachi (1803-1842). Acum a primit „schima cea mare” a călugăriei, care cere post aspru, rugăciune și slujire neîntreruptă, devenind „schimonahul Antipa”. După o viețuire de aproape 20 de ani în Sfântul Munte, se reîntoarce în Moldova. A stat la un metoc din Iași (Bucium) al unei mănăstiri din Sfântul Munte. Numele său ajunge să fie cunoscut și aici, încât îl căutau mulți credincioși, pentru care era o adevărată pildă de smerenie, de dragoste și de trăire cu adevărat creștină. Se îndreaptă apoi spre pravoslavnică Rusie, tot în vederea strănerii de ajutoare pentru Schitul Prodromu. S-a oprit la Kiev, pentru a se închina moaștelor Cuvioșilor părinți din Lavra Pecerska, după care a pornit spre Moscova, și în cele din urmă spre Petersburg. A mers în pelerinaj la Mănăstirea Valaam, situată pe o insulă din lacul Ladoga, în apropiere de Finlanda, care l-a impresionat în chip deosebit. După ce a trimis ajutoarele la Schitul Prodromu, în noiembrie 1865 s-a așezat pentru totdeauna la Mănăstirea Valaam. Aici și-a continuat nevoițele duhovnicești, căutând să fie folositor obștei care îl înfiase. Datorită vieții sale alese a ajuns să fie cunoscut în părțile de nord ale Rusiei, încât era căutat de mulți călugări și credincioși, pentru slujbe și cuvânt de învățătură. După 17 ani de aspră viețuire, în ziua de 10 ianuarie 1882, Cuviosul Antipa ieroschimonahul a trecut la viața veșnică, departe de țara sa, dar mereu cu gândul la ea. A fost înmormântat în gropnița Mănăstirii Valaam. Faima lui de „sfânt” s-a menținut atât în Rusia, cât și la Muntele Athos. În 1906, monahii ruși de la Mănăstirea Sfântul Pantelimon sau Rusicon, din Sfântul Munte Athos, l-au trecut în Mineiul rusesc pe luna ianuarie, ziua a 10-a. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în rândul sfinților în 1992, fixându-i-se zi de prăznuire 10 ianuarie.

(Arhim. Dr. Emilian Nica, Sfinți ocrotitori ai Moldovei canonizați în perioada în 1992-200)